

[Horn.]

Når det har været 5 måneder at komme igennem arbejdet med disse lovforslag, skyldes det, at der i udvalget har været enighed om, at ændringer i vore vejlove, som i sin tid er vedtaget med fuld tilslutning fra de kommunale organisationer, så vidt muligt måtte ske med kommunernes tilslutning. Vi ved fra den højtærede ministers oplysninger i fremsættelsen og under debatten ved første behandling, at denne tilslutning ikke forelå. Det har været min opgave som udvalgets formand at søge at opnå tilslutning fra kommunernes side. Der har været et omfattende samarbejde mellem udvalget og kommunerne, og jeg vil gerne på udvalgets vegne sige tak for den kommunale medvirken til forsøget på at nå frem til enighed. Det er ikke lykkedes trods denne lange vandring. Dette er ikke den eneste årsag til, at det har taget så lang tid, også hensynet til arbejdet i tinget i øvrigt og meget andet har spillet ind. Jeg kan kun beklage, at vi ikke nåede til det resultat, at kommunerne kunne gå ind for lovforslagene, sådan som tilfældet var, da vi udformede lovgivningen i 1958-59.

Af de af ministeren stillede ændringsforslag, som er tiltrådt af udvalget, er nr. 5 og 6 til forslag til lov om hovedlandeveje af født af den nævnte forhandling med kommunerne, som har ment, at det i enkelte tilfælde kunne være praktisk at anvende ekspropriations- og taksationsbestemmelser efter andre regler. Dette har ministeren ment at kunne tiltræde, og udvalget har givet sin tilslutning til, at i enkelte tilfælde, hvor forholdene måtte tale derfor, kan ministeren indvillige i, at man anvender dels vejbestyrelseslovens særlige regler, dels Københavns byggelev. Ændringsforslagene er ikke udtryk for nogen realitetsændring; der er tale om rent praktiske foranstaltninger.

Ændringsforslagene under nr. 7, 10 og 11 til forslag til lov om hovedlandeveje og ændringsforslaget til forslag til lov om ændring i lov om bestyrelsen af de offentlige veje er af redaktionel karakter. De er forårsaget af, at arbejdet har taget så lang tid, at det har været nødvendigt at udskyde ikrafttrædelsen til 1. april 1964. Det betyder ikke — det vil jeg gerne understrege — at motorvejsanlæg, hvor man er temmelig

langt fremme med forberedelserne, falder ind under den gamle lov. Det står udtrykkeligt i § 15, stk. 6, i forslaget til lov om hovedlandeveje, at disse tilfælde — det gælder bl. a. den fynske motorvej — vil være dækket af de nye regler.

Vi indstiller fra flertallets side lovforslagene til vedtagelse i den affattelse, hvori de blev fremsat, bortset fra disse få ændringer. Jeg skal ikke komme ind på lovforslagene i øvrigt, men angående deres realitet blot henviser til mine tidligere udtalelser.

Vi mener — det vil jeg dog gerne have lov til at sige — at med denne lovgivning tilpasser vi vore vejlove det, der faktisk har været skik og brug. I realiteten ændrer man kun kommandovejen. Jeg vil gerne udtrykke ønsket om, at man i købstadkommuner og amtsråd, som jo bliver berørt af denne lovgivning, vil omend ikke være glad for den så dog loyal medvirke til, at vi får vor fortsatte vejudbygning fremmet, hvilket vil komme alle til gode.

Jeg sagde ved første behandling, at jeg udmærket godt kunne se, at de øverste vejteknikere rundt omkring i amterne måske kunne føle, at nogle af deres magtbeføjelser blev begrænset. Det må dog vel være sådan og kan ikke være anderledes, end at det må være en almindelig regel her i vort folk, at de, der betaler, også har en betydelig indflydelse på, hvad pengene skal anvendes til, og det er i virkeligheden det, der her sker.

Om mindretallets ændringsforslag skal jeg ikke udtale mig, Vi vil om lidt høre, hvad de går ud på. Jeg synes, de er lidt krampagtigt formuleret, og jeg vil i og for sig tro, at det er ligesom lidt sukkergodt til dem, som ikke er tilfredse.

Jeg skal anbefale, at de to lovforslag vedtages med de foreslåede ændringer.

Holmberg: Ved første behandling af disse lovforslag gav jeg på venstres vegne udtryk for, at vi ikke kunne tiltræde dem i den form, hvori de var fremsat. Vi var imidlertid villige til at drøfte ændrede regler for anlæg og vedligeholdelse af motorvejene, men vi fandt ikke, at der var tilstrækkelig grund til at ændre reglerne for arbejdet på hovedlandevejene. Efter vor opfattelse har kommunerne netop på udmærket måde varetaget opgaverne med